

PRZEDMIOTOWE ZASADY OCENIANIA Z PLASTYKI W KLASACH IV-VII

Przedmiotowe Zasady Oceniania z plastyki są zgodne z Wewnątrzszkolnymi Zasadami Oceniania obowiązującymi w ZSO nr 4 w Szczecinie oraz dostosowane do podstawy programowej i zostały opracowane, m.in. w oparciu o:

1. podstawę programową przedmiotu plastyka
2. program nauczania plastyki w klasach IV – VII szkoły podstawowej „Do dzieła!”
3. Wewnątrzszkolne Zasady Oceniania

I. GŁÓWNE ZAŁOŻENIA PZO:

Ocenianie jest procesem ciągłym i systematycznym, dostarczającym nauczycielowi, uczniom, ich rodzicom informacji o wiedzy, umiejętnościach i postawie wobec przedmiotu. Podlegające ocenie osiągnięcia pozwalają nauczycielowi na weryfikację metod i form pracy oraz dobór właściwych środków dydaktycznych. Ocenianie odzwierciedla postawę ucznia wobec przedmiotu i wykonywanych zadań oraz wysiłek, jaki uczeń wkłada w ich realizację.

II. CELE OCENIANIA:

- wspieranie rozwoju ucznia,
- motywowanie do pracy,
- możliwość diagnozowania osiągnięć,
- informacja o skuteczności procesu nauczania,
- dostarczanie rodzicom (opiekunom) informacji o postępach, trudnościach i specjalnych uzdolnieniach ucznia.

III. FORMY I METODY SPRAWDZANIA WIEDZY:

A. Teoretycznej -wiedzy o środkach wyrazu plastycznego (zagadnienia i terminy plastyczne, np. kreska, barwa, faktura, kompozycja, kształt, bryła, perspektywa, kontrast, walor, światło, znak plastyczny) □ wiedzy o sztuce (znajomości najważniejszych epok, stylów i kierunków z uwzględnieniem ich chronologii oraz charakterystycznych dzieł i twórców na przestrzeni wieków) :

- odpowiedzi ustne,
- kartkówki,
- praca na lekcji, aktywność,
- praca w grupach,
- prowadzenie zeszytu przedmiotowego,
- referaty, prezentacje,
- udział w konkursach plastycznych,
- sprawdziany i testy,

B. Praktycznej /działalność plastyczna/:

- umiejętność w wykonywaniu prac plastycznych w zakresie malowania, rysowania i innych, komponowanie płaskie i przestrzenne,
- inwencja twórcza,
- umiejętność obserwacji,
- estetyka wykonywanych prac,
- tempo pracy,
- udział w konkursach plastycznych,
- rozwijanie własnej twórczości

IV. ZASADY OCENIANIA BIEŻĄCEGO:

Częstotliwość sprawdzania w semestrze:

- prace plastyczne (4-7),
- sprawdziany i testy sprawdzające (0– 2),
- prace pisemne z wiedzy o sztuce (0 – 2),
- odpowiedzi ustne (0 – 2),

Ilość ocen cząstkowych uzależnia się od układu treści programowych. Osiągnięcia uczniów mierzy się systematycznie i jawnie, a na prośbę ucznia nauczyciel podaje słowną motywację oceny w trakcie zajęć lekcyjnych.

V. SPOSOBY DOKUMENTOWANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW:

Osiągnięcia ucznia rejestrowane są w elektronicznym dzienniku lekcyjnym. Sposób rejestracji ocen w elektronicznym dzienniku lekcyjnym.

VI. ZASADY USTALANIA OCENY SEMESTRALNEJ I KOŃCOWO ROCZNEJ :

Ocenę semestralną ustala się w oparciu o średnią ocen za prace plastyczne, z wiedzy o sztuce oraz przygotowanie i zaangażowanie na lekcji. Pozostałe oceny są ocenami wspomagającymi. Ocena roczna obejmuje wszystkie oceny z danego semestru oraz ocenę za pierwszy semestr.

VII. SPRAWDZENIE I OCENIANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW:

A. Prace plastyczne są sprawdzane i oceniane są wg ustalonych zasad podanych przez nauczyciela przed rozpoczęciem pracy. W szczególności prace ucznia oceniane są za:

- zgodność z tematem
- bogactwo treści wartości formalne (kompozycja, kolorystyka, wykorzystanie właściwości tworzywa, techniki)
- trafność obserwacji
- pomysłowość (oryginalność)
- wrażliwość
- ocenie podlegają tylko prace wykonane samodzielnie przez ucznia □
- ocenę niedostateczną za pracę plastyczną uczeń otrzymuje tylko wtedy, gdy jej nie odda do oceny
- każda działalność twórcza uczniów jest oceniana oceną pozytywną
- jeżeli uczeń z różnych przyczyn nie skończył swojej pracy na zajęciach to może to zrobić w domu i oddać pracę do oceny w terminie dwóch tygodni od zakończenia tej pracy na lekcji w przeciwnym wypadku otrzymuje ocenę niedostateczną
- dwa raz w roku szkolnym uczeń ma prawo zgłosić nauczycielowi nieprzygotowanie do zajęć bez konsekwencji. O nie przygotowaniu uczeń informuje nauczyciela zaraz po wejściu do klasy. Zgłoszenia mogą dotyczyć: braku zeszytu, podręczników
- jeżeli z powodu braku materiałów plastycznych uczeń nie może wykonać swojej pracy na zajęciach, otrzymuje ocenę niedostateczną, którą może poprawić wykonując pracę w domu i dostarczając nauczycielowi w najbliższym terminie.

B. Sprawdzanie i ocenianie osiągnięć ucznia odbywa się także za pomocą:

- kartkówek
- odpowiedzi ustnych
- zadań dodatkowych (konkursy plastyczne, angażowanie się w życie artystyczne szkoły)

NAUCZYCIEL NA ZAJĘCIACH PLASTYKI NIE OCENIA ZDOLNOŚCI UCZNIA, LECZ JEGO ZAANGAŻOWANIE I WKŁAD W PRACĘ NA LEKCJI.

VIII. WARUNKI POPRAWIANIA NIEKORZYSTNYCH WYNIKÓW SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW:

Każdy uczeń ma możliwość poprawienia każdej oceny.

IX. WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE OCENY Z UWZGLĘDNIENIEM POZIOMU WIADOMOŚCI I UMIEJĘTNOŚCI:

Stopień dopuszczający

Przyswojenie przez ucznia podstawowych wiadomości i umiejętności wymienionych w programie nauczania dla przedmiotu „plastyka” stanowi podstawę do wystawienia oceny dopuszczającej. Dziecko powinno rozwiązywać (samodzielnie bądź z pomocą nauczyciela) zadania plastyczne o niewielkim stopniu trudności, wykorzystując w stopniu minimalnym dostępne narzędzia pracy.

Stopień dostateczny

Jeżeli uczeń opanuje w stopniu średnim materiał objęty programem nauczania (braki w wiadomościach o charakterze szczegółowym), należy wystawić mu ocenę dostateczną. Dziecko powinno samodzielnie rozwiązywać zadania plastyczne o niewielkim stopniu trudności, poprawnie posługując się różnymi przyborami i narzędziami pracy.

Stopień dobry

Stosowanie przez ucznia w praktyce elementów zdobytej wiedzy teoretycznej oraz jego uczestnictwo w zajęciach (udział w dyskusjach na temat prezentowanych obiektów, poprawne wykonywanie ćwiczeń obligatoryjnych) stanowi podstawę do wystawienia oceny dobrej. Dziecko powinno samodzielnie rozwiązywać zadania teoretyczne, odpowiednio posługiwać się przyborami i narzędziami oraz wykonywać prace plastyczne poprawne pod względem technicznym i estetycznym.

Stopień bardzo dobry

Uczeń, który opanował wszystkie określone w programie nauczania wiadomości i umiejętności oraz wykorzystuje je w działaniach plastycznych, otrzymuje stopień bardzo dobry. Dziecko bierze udział w dyskusjach na temat prezentowanych obiektów, podczas których przekonująco uzasadnia swoje poglądy. Stosuje również z powodzeniem wiedzę teoretyczną, wykonując ćwiczenia praktyczne, oraz sprawnie operuje wybraną techniką plastyczną. Ponadto chętnie uczestniczy w różnorodnych działaniach plastycznych na terenie szkoły i poza nią (startuje w konkursach plastycznych, wykonuje gazetki szkolne i oprawę plastyczną imprez, należy do koła zainteresowań).

Stopień celujący

Jeżeli uczeń przejawia szczególne zainteresowania plastyką (np. oraz uzupełnia wiadomości samodzielnie dobranymi lub wskazanymi przez nauczyciela lekturami, kolekcjonuje reprodukcje i książki o sztuce, przygotowuje referaty i pomoce dydaktyczne, uczęszcza do galerii, muzeów itp.) oraz posiada wiedzę i umiejętności plastyczne znacznie wykraczające poza wymagania określone w programie nauczania, może uzyskać stopień celujący. Ponadto powinien aktywnie uczestniczyć w zajęciach pozalekcyjnych, osiągać sukcesy w konkursach plastycznych, wykazywać zaangażowanie i twórczą inicjatywę we wszelkich działaniach plastycznych na terenie szkoły oraz poza nią.

X. WYMAGANIA EDUKACYJNE Z PLASTYKI :

Po klasie IV uczeń:

1. Zna barwy: podstawowe, pochodne, ciepłe i zimne, kontrastowe, akcent kolorystyczny oraz podstawowe terminy plastyczne (kompozycja, kreska, plama barwna, kontrast)
2. Zna i odróżnia dziedziny sztuk plastycznych: rysunek, malarstwo, rzeźbę, grafikę.
3. Stosuje w swoich pracach techniki rysunkowe, malarskie i rzeźbiarskie, kolażu i frotażu.

Po klasie V uczeń:

1. Zna barwy dopełniające i złamane.
2. Zna zabytki sztuki starożytnej, średniowiecznej, renesansowej.
3. Stosuje w swoich pracach plamy miękkie i ostre, światłocien i walor.
4. Zna cechy niektórych dziedzin sztuki ludowej, znaczenia tradycji i sposobu pracy artysty ludowego.
5. Zna zasady perspektywy malarskiej i stosuje ją w praktyce.
6. Rysuje postać w ruchu i bezruchu.
7. Potrafi narysować kształt przedmiotu z natury.

Po klasie VI uczeń:

1. Zna powtarzane zagadnienia dotyczące tworzenia i odbioru dzieła, jego elementów,
2. środków artystycznego wyrazu, pojęć języka plastyki związanych z wiedzą o kresce, barwie, zasadach kompozycji, światłocieniu i perspektywie.
3. Stosuje prosty, krótki opis niektórych dzieł.
4. Stosuje w swoich pracach szeroką gamę barwną, perspektywę malarską, kulisową i zbieżną.
5. Zna cechy sztuki baroku, klasycyzmu oraz sztuki XIX i XX., zna przedstawicieli kierunków
6. Rysuje postać z uchwyceniem proporcji i cech charakterystycznych.
7. Swobodnie planuje rozmieszczenie elementów na płaszczyźnie.
8. Zna proces dwuetapowego procesu powstawania dzieł graficznych.
9. Określa techniki druku wklęsłego, rodzaju matrycy i stosowanych narzędzi, porównywanie jej z drukiem wypukłym.

Po klasie VII uczeń:

1. Zna powtarzane zagadnienia dotyczące tworzenia i odbioru dzieła, jego elementów,
2. środków artystycznego wyrazu, pojęć języka plastyki związanych z wiedzą o kresce, barwie, zasadach kompozycji, światłocieniu i perspektywie
3. Określa zakres dziedzin sztuk plastycznych oraz ich cech charakterystycznych, niektórych stosowanych środków wyrazu artystycznego, technik, sposobu pracy, narzędzi artystycznych określonej dziedziny sztuki.
4. Stosuje prosty, krótki opis niektórych dzieł.
5. Określa wyraz, nastój wybranych dzieł, dokonuje prostych porównań.
6. Stosuje w swoich pracach szeroką gamę barwną, perspektywę malarską, kulisową i zbieżną.
7. Zna cechy i formy budowli, czerpania z tradycji oraz przyczyn przemian w architekturze od końca XIX do połowy XX wieku związanych m.in. z rozwojem przemysłu, rozwojem miast, przemianami cywilizacyjnymi, stosowaniem nowych materiałów
8. Zna związki architektury z innymi dziedzinami sztuki, rzeźbą i malarstwem, inspirowaniem się stylami w historii.
9. Zna specyfikę i twórczość i wybranych dzieł Stanisława Wyspiańskiego, Jacka Malczewskiego, Pablo Picasso, Salvadora Daliego, Jacksona Pollocka, Francisca Bacona, Marka Rothko.
10. Porównuje dzieła land artu i sztuki publicznej.
11. Zna specyfikę fotografii jako dziedziny sztuki, jej historii i związków z malarstwem
12. Rozróżnia formy i tematyki fotografii dokumentalnej, kreacyjnej reklamowej.
13. Zna zastosowanie grafiki użytkowej w życiu codziennym.
14. Rozumie znaczenia estetyki otoczenia, w tym estetyki wnętrza, przestrzeni i mieszkania, wypoczynku i rekreacji jako najbliższej przestrzeni życia człowieka.

DOSTOSOWANIE WYMAGAŃ EDUKACYJNYCH Z PLASTYKI DO INDYWIDUALNYCH POTRZEB ROZWOJOWYCH I EDUKACYJNYCH UCZNIÓW

Symptomy trudności, które można dostrzec na lekcjach plastyki, podczas realizacji ćwiczeń plastycznych, u uczniów z dysleksją, dysgrafią, afazją, zaburzeniami przestrzennymi, zespołem Aspergera, zaburzeniami zachowania, zaburzenia percepcji wzrokowej i koordynacji wzrokowo-ruchowej:

- trudności z dłuższym skupieniem się nad wykonywanym zadaniem,
- brak wytrwałości w dążeniu do celu/rozwiązania zadania i nie dokończanie go,
- obniżony poziom prac plastycznych, konstrukcyjnych (mała inwencja twórcza, ograniczenia wyobraźni),
- trudności z rysowaniem (rysunek schematyczny, uproszczony),
- problemy z konstruowaniem kompozycji w przestrzeni,
- niska estetyka prac plastycznych

Przy ustalaniu oceny należy brać pod uwagę:

- ☐indywidualne możliwości i właściwości psychofizyczne każdego ucznia,
- ☐wysiłek wkładany przez ucznia w pracę,
- ☐zainteresowanie przedmiotem,
- ☐zaangażowanie ucznia na zajęciach

Sposoby dostosowania wymagań edukacyjnych z plastyki dla uczniów z dysfunkcjami:

- uwzględnianie trudności ucznia,
- dzielenie ćwiczenia/zadania na etapy i zachęcanie do wykonywania ich krok po kroku,
- poświęcanie więcej czasu na opanowanie danej umiejętności,
- nieocenianie negatywnie wobec klasy,
- w ocenianiu zwracanie większej uwagi na wysiłek włożony w wykonanie ćwiczenia, aniżeli estetykę wykonania pracy plastycznej,
- ocenianie przede wszystkim stosunku ucznia do przedmiotu, jego chęci, przygotowania do zajęć

Specyficzne trudności w uczeniu się, niższa sprawność intelektualna, deficyty funkcji słuchowych, językowych, wzrokowych

- zawsze uwzględniać trudności ucznia;
- w miarę możliwości pomagać, wspierać, dodatkowo instruować, naprowadzać, pokazywać na przykładzie;
- dzielić dane zadanie na etapy i zachęcać do wykonywania małutkimi krokami; - nie zmuszać na siłę do wykonywania ćwiczeń sprawiających uczniowi trudność;
- dawać więcej czasu na opanowanie danej umiejętności, cierpliwie udzielać instruktażu; - nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy;
- podczas oceniania brać przede wszystkim pod uwagę stosunek ucznia do przedmiotu, jego chęci, wysiłek, przygotowanie do zajęć w materiały, niezbędne pomoce itp.
- włączać do rywalizacji tylko tam, gdzie uczeń ma szansę;

Dysleksja

- kontrolowanie stopnia zrozumienia samodzielnie przeczytanych przez ucznia poleceń;
- ze względu na wolne tempo czytania lub/i pisania zmniejszenie liczby zadań (poleceń) do wykonania w przewidzianym dla całej klasy czasie lub wydłużenie czasu pracy;
- preferowanie wypowiedzi ustnych;
- unikanie wyrywania do odpowiedzi
- umożliwienie przypomnienia wiadomości, opanowania napięcia emocjonalnego często blokującego wypowiedź;

- dawanie więcej czasu wykonywaniu prac plastycznych szczególnie podczas samodzielnej pracy
- cierpliwe udzielanie i kilkukrotne powtarzanie instrukcji wykonania,
- podpowiadanie różnych możliwości wykonania tematu pracy plastycznej,
- wspieranie, naprowadzanie, pokazywanie na przykładach,
- częste podchodzenie do ucznia i ukierunkowywanie jego działań,
- sprawdzanie, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek;
- upewnianie się, że uczeń zrozumiał polecenia i instrukcje;
- zachęcanie ucznia by przedstawiał swój tok myślenia;
- umożliwianie dziecku ustne komentowanie wykonywanych działań

Dysgrafia , zaburzenia grafomotoryczne i koordynacji wzrokowo-ruchowej, deficyty w obrębie funkcji percepcyjno-motorycznych

- cierpliwe udzielanie i kilkukrotne powtarzanie instrukcji wykonania,
- podpowiadanie różnych możliwości wykonania tematu pracy plastycznej,
- wspieranie, naprowadzanie, pokazywanie na przykładach,
- częste podchodzenie do ucznia i ukierunkowywanie jego działań,
- jeśli nauczyciel nie może przeczytać, zinterpretować pracy ucznia, może go poprosić, aby uczynił to sam;
- dać uczniowi możliwość pisania drukowanymi literami lub na komputerze;
- strona graficzna pisma, pracy plastycznej nie wpływa na uzyskiwaną przez ucznia ocenę;

Dysortografia

ocenając prace pisemne, plastyczne, brać pod uwagę ich treść, kompozycję, stronę stylistyczno-językową

Nadpobudliwość psychoruchowa

- poświęcanie uczniowi dużo uwagi, uczenie współdziałania, pracy w grupie;
- ustalenie zrozumiałych dla ucznia reguł;
- stosowanie zrozumiałego systemu pochwał i kar (życzliwa konsekwencja);
- wzmacnianie wszystkich przejawów pożądanego zachowania;
- wydawanie poleceń krótkimi, zdecydowanymi zdaniami;
- przekazywanie treści w jasnej, prostej i krótkiej formie (zadania powinny być krótkie, ale urozmaicone);
- pomoc w zorganizowaniu świata wokół ucznia (usuwanie z otoczenia przedmiotów, które mogą go rozpraszać; w miarę możliwości podejmowanie działań według wcześniej ustalonego planu);
- wyznaczanie konkretnego celu;
- pomaganie uczniowi w skupieniu się na wykonywaniu jednej czynności;
- pobudzanie zainteresowań ucznia;
- angażowanie ucznia w konkretne działania;
- akceptowanie ucznia bez względu na jego nieprawidłowe zachowanie się;
- przypominanie o regułach;
- zapewnianie uczniowi miejsca w pierwszej ławce, w towarzystwie spokojnego kolegi;
- skupianie uwagi dziecka na tym co najważniejsze;
- wskazywanie sposobów rozładowania napięcia emocjonalnego w trakcie zajęć;
- aktywizowanie uwagi ucznia do czynnego udziału w lekcji;

Problemy emocjonalne

- stworzenie warunków do rozwoju zainteresowań, wzmacnianie poczucia własnej wartości, samooceny, odpowiedzialności za własne działania;

- pomoc w nawiązywaniu pozytywnych kontaktów społecznych z rówieśnikami;
- wskazywanie sukcesów (nawet drobnych);
- kształtowanie motywacji do pracy;
- unikanie uwag krytycznych (zwłaszcza na forum klasy);
- nagradzanie wkładu pracy, nie tylko efektów;
- dostrzeganie mocnych stron ucznia;
- minimalizowanie napięcia związanego z sytuacją weryfikowania wiedzy, umiejętności.

Nauczyciel plastyki